

3. (своимъ силы), se tâter le pouls; 4. (тегло, мѣрка), échantillonner; 5. (ѣсміе), goûter; 6. -са, vr. s'essayer; 7. (съ са), s'interroger.

Опытване, sn. l'essai *m*, tentative *f*, tâtonnement *m*, méthode *f*, gustation, dégustation *f*; 1. fig. pierre de touche, *f*; 2. Arithm. la preuve; 3. (злато), la touche; 4. (*y*), démarche auprès de; 5. метода за —, Mathém. méthode de tâtonnement, *f*.

Опытенъ, adj. expérimenté, pratique, versé dans, savant; 1. (съ нѣщо), fig. rompu à; 2. (съ-жъ), avoir du tact, en savoir long; 3. (който знае много), expert, adj.; 4. -то, expertement.

— солдатинъ, sm. vieux troupier *m*.

Опытность, sf. l'expérience *f*, pratique *f*, acquis *m*.

Опытовачъ (на злато и срѣбро), sm. un essayeur; || (на пумія), un dégustateur.

Опытователъ сарай, sm. l'essayerie *f*.

Опытователна игла, sf. le touchau.

— цѣва, sf. Chir. l'algalie *f*.

Опытомевачъ, sm. un dompteur.

Опытомливъ, adj. apprivoisable, domptable.

Опытомивамъ, va. apprivoiser, débarbariser, domestiquer, priver, dompter.

Опытомиване и -мене, sn. l'appriovissement *m*; || (на животны), la domestication, la cicuration.

Опыть, sm. l'essai *m*, épreuve *f*, expérience *f*, expériment *m*, pratique *f*; 1. fig. l'incurseion *f*, échantillon *m*; 2. (отъ искусство), coup d'essai, *m*; 3. (на опера, комедія), la répétition; 4. готваса за нѣщо съ —, fig. préluder; 5. основана на — философія, philosophie expérimentale; 6. правы —, va. Chim. opérer; 7. ради —, adv. par plaisir.

Оракуль (пророкувалница), sm. l'oracle *m*.

Орало, sn. la charrue, le sochet (voyez Плугъ).

Орангъ-утангъ (маймуна), sm. l'orang-outang *m*, homme des bois, *m*.

Оране, sn. le labourage, la cultivation, la culture, le serre; || добъръ за —, labouvable, adj.

Оранлива земя, sf. terre arable ou labou-
Оранливъ (добъръ за оране), adj. labourable, cultivable.

Орань, sf. le labour; за —, de labour; || дѣлба земя за — на денъ, la charrue; || безъ —, en friche.

Орапъ, sm. le manipule, étole *f*, fanon *m*.

Оратория (община), sf. l'oratoire *m*; || (духовна драма), Mus. l'oratorio *m*; || свѧщеникъ на —, un oratorien.

Ораторска флейта (*y* в. в.), sf. le tonarion.

Ораторски, adj. oratoire; -скы, -ment.

Ораторъ, sm. un orateur.

Орачески, adj. agricole.

Орачество, sn. l'agriculture *f*, le labourage, agriculture *f*; || който борави —, cultiteur, adj. [vomer].

Орачъ, sm. un agriculteur, laboureur, charretier *m*; cultivateur, trice.

Орбита (путь на планета), sf. Astr. l'orbite *f* et *m*.

Орвієтски теріякъ, sm. l'orviétan *m*.

Организація, sf. l'organisation *f*.

Органисъмъ (свирзване членове), sm. l'organisme *m*.

Органистъ, ка, sc. organiste.

Органически, adj. organique; -скы, -мент; || описане на -скы части, l'organographie *f*

Органна направа, sf. buffet d'orgues, *m*.

Органи гласъ, sm. jeu d'orgues, *m*.

Органолептически, adj. Méd. organoleptique.

Органтъ, sm. l'organe *m*; || наука за осътилени -ны, l'organologie *f*; || възбуденост на -ны, Méd. l'orgasme *m*.

Органы (свирни), sm. pl. jeu d'orgues, orgue *m* et orgues *f*; || съединявамъ съ — forte-piano, va. organiser.

Оргін (бахусовы), sf. pl. les orgies *f*.

Ординарецъ, sm. officier d'ordonnance, *m*.

Ординари (профессоръ), sm. ordinaire, adj.

Ордината и -доната, sf. Géom. l'ordonnée *f*.

Орденска звѣзда, sf. la plaque; || fam. le crachat.

Орденски знакъ, sm. la décoration.

Орденски знакове, sm. pl. les insignes *m*.

Орденъ, sm. la décoration; 1. Archit. l'ordre *m*; 2. (кавалерски), l'ordre *m*; 3. (съ лента на шия), le sautoir; 4. почетень съ —, décoré, adj; 5. четыретъ божански монашески ордена, les quatres mendiants *m*; 6. давамъ — или достойнство нѣкому, va. décerter.

Ордія (войска), sf. t. la 'horde.

Орелски закривенъ носъ, sm.nez aquilin *m*

орелско голухче, sm. Blas. l'aiglon *m*.

орлече, sm. l'aiglon *m*; || (безъ крака и човка), Blas. alérion *m*.

орель, sm. oiseau (Blas. Milit. *f*), l'aigle *m*; || видъ —, oiseau, le perenoptère; || (агнетинъ), le gypaète.

Ореографія, sf. l'oréographie *f*.

Оржать (миндално млѣко), sm. l'orgeat *m*.

Орианталистъ, sm. un orientaliste.

Орионовъ Кракъ (звѣзда), sm. Astr. le Rigel.

Орионъ (съзѣздъ), sm. Astr. l'Orion *m*.

Оригамса, vr. j'ai mal au coeur; || pop. roter.

Оригане, sm. envie de vomir *f*; || Méd. le renvoi, éruption *f*; || докарвамъ —, va. revenir.

Ориганеа, sm. pl. mal de coeur, *m*.

Оригателъ вѣтъръ, sm. pop. le rot.

Оригиналенъ, adj. original; -дно, -lement.